

2.7 Erosie, tandbeschadiging door chemische aantasting

2.7.1 Vormen van tandschade

Cariës werd jarenlang beschouwd als de voornaamste oorzaak van verlies van tandweefsel, zeker bij kinderen. De laatste jaren krijgen ook andere oorzaken van tandweefselverlies, die niet plaquegerelateerd zijn, meer aandacht. Men maakt een onderscheid tussen:

- ❖ *Attritie: is de tandslijtage die veroorzaakt wordt door antagonistische tandcontacten (dus tanden van de bovenkaak tegen tanden van de onderkaak, bv. knarsetanden).*
- ❖ *Abrasie: is de slijtage die veroorzaakt wordt door wrijving met vreemde voorwerpen (bv. balpen bijten).*
- ❖ *Abfractie: is tandsubstantieverlies, vooral in de tandhalszone, als gevolg van hoge occlusale krachten.*

- ❖ **Erosie: irreversibel verlies van harde tandweefsels ten gevolge van chemische processen veroorzaakt door zuren die niet afkomstig zijn van het metabolisme van plaquebacteriën; het mineraal van tandglazuur, calciumhydroxylapatiet, is een basisch zout dat weliswaar weinig oplosbaar is in water, maar wel oplosbaar is in zuur.**

In het melkgebit zijn er meestal tekenen van *attritie* te zien aan de incisale randen van de snijtanden tegen de leeftijd dat ze uitvallen en vervangen worden door de definitieve opvolgers; *abrasie* in het melkgebit is eerder uitzonderlijk [83]. In de laatste fase van het melkgebit is het bijzonder moeilijk om een onderscheid te maken tussen erosie en attritie [83]. Ernstig tandsubstantieverlies in het melkgebit, van welke oorzaak ook, is altijd schadelijker dan in het definitieve gebit gezien de kleinere volumes van de melktanden.

Doordat weggesleten tandsubstantie door de natuur niet wordt vervangen, nemen de tekenen van slijtage toe met de leeftijd. Zo is de gekartelde rand waarmee definitieve snijtanden doorbreken meestal na enige jaren verdwenen. De mate van slijtage hangt o.a. af van eetgewoonten (bv. primaire leefomstandigheden waar het voedsel weinig bereid wordt voor inname), maar ook van de positie van de tanden tov. elkaar (bv. weinig slijtage bij een anterieure open beet) en van eventuele parafuncties zoals tandenknarsen.